Bayer Zsolt: Cigánykodás

2014 július 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A Pásztor-ügy túlmutat önmagán, a Pásztor-ügyben benne van minden, amit a magyarországi ellenzékr?l tudni lehet és tudni kell. (Kivétel ebben az esetben az Együtt-PM, ezt ne felejtsük el mindig hozzátenni!)

Azt hihettük volna (a feltételes mód esetünkben módfelett indokolt!), hogy a szocialisták és a szocialisták felettes énje, a DK a felszínen foggal-körömmel és a legvégs?kig ragaszkodni fog úgynevezett „emberjogi” lózungjaihoz.

Azt hihettük, ez az egyetlen „elv”, amelyet nem fognak kivenni a kirakatból, látványosan megtagadni, elárulni, bemocskolni, összekenni önmagukkal. Megtették.

Látszólag valamiféle pragmatizmus mentén – mint mindig -, vagyis abból kifolyólag, hogy Miskolcon ma emberjogi lózungokkal, „cigányvédelemmel” biztosan nem lehet választást nyerni. Igen, nyilván ez is benne van a történtekben. Hiszen ez a „pragmatizmus” szülte az egész magyarországi baloldalt. Amikor a nyolcvanas évek közepét?l látták, hogy rendszerük, diktatúrájuk eljutott a végkimerülés küszöbére, pragmatikusan nekiláttak a váltásnak. Mindenekel?tt megteremtették a jogi környezetet önmaguk gazdasági átmentéséhez, majd amikor ezzel készen voltak, levezényelték a politikai átmenetet, és szemrebbenés nélkül lettek „nyugatos demokraták”. És immáron huszonöt éve azok. Nyomorult életük a legjobb bizonyíték Márai igazságára: „A kommunizmus megbukott, minden értelemben, de a kommunistáktól nehéz lesz megszabadulni, mert senki sem olyan veszedelmes, mint egy bukott eszme haszonélvez?je, aki már nem az Eszmét védi, hanem meztelen életét és a zsákmányt.”

Miskolc is a zsákmány része volt. Az a bizonyos észak-magyarországi iparvidék az Eszme torzszülöttjeként jött világra, viszont évtizedeken át létez? valóságként határozta meg a környéken él?k életét. S az Eszme arról szólt, hogy a kistelepüléseknek és a mez?gazdaságnak immáron leáldozott, a hagyományos életformák létjogosultsága megsz?nt, irány a város, irány a nehézipar, irány a lakótelep.

Ezen Eszme és ezen létez? valóság molochja lett Miskolc, az „acélváros”. A környék kistelepülései pedig elnéptelenedtek, elöregedtek, elgettósodtak, munkahely nem volt sehol, csak az „iparosított” városokban, generációk n?ttek fel úgy, hogy elszakadtak gyökereikt?l, hagyományos életformáiktól, hagyományos tudásuktól, a földt?l, a falutól, a tájtól – mindent?l. Aztán jött a vég, az Eszme összeomlott, és maga alá temette rettenetes teremtményeit. És ami megtörtént évtizedeken át a vidékkel, ugyanaz történt a várossal. Elgettósodott, elmocskolódott, elreménytelenedett, eliszonyodott önmagától és a létezést?l. S ott maradt rettenetes ölében például az a cigány népesség, amelyet az Eszme nevében telepítettek belé, s amely cigány népesség az

évtizedeken át létez? iparban talált munkát, s amely cigány népesség számára éppen ezért évtizedeken át ugyanúgy el volt zárva a tudás és felemelkedés útja és lehet?sége, mint ma. Mert évtizedeken át a cigány éppen jó volt segédmunkásnak, legfeljebb betanított munkásnak, jó volt aszfaltozónak és a Néphadsereg munkásszázadaiban árokásónak.

S amikor megsz?nt minden az Eszmével együtt, ?k maradtak. ?k is maradtak. A „demokraták” pedig a rendszerváltás két és fél évtizede alatt azzal nyugtatták meg önmagukat (lelkiismeretük sosem volt), hogy emberjogi lózungokba bugyolálták a cigányság általuk okozott nyomorát és kilátástalanságát. Ez a farizeusság jó volt arra, hogy félrevezesse a cigányságot, és arra, hogy lassan szembefordítsa egymással a cigány és nem cigány lakosságot.

S lett, ami lett: Magyarország és legkivált Miskolc megismerte az addig csak filmeken látott fekete gettók világát. Elrágódhatott olyan fogalmakon, mint az idióta, felel?tlen gazemberek által kitalált „megélhetési b?nözés”, és ha kimondta azt, amit naponta tapasztalt, hogy cigányok lopják, verik meg, cigányok rabolják ki, akkor „rághatta szégyenében ökleit”, mert lesújtott rá a véleménydiktatúra. Mindjárt szembe találta magát az emberjogi harcosok különítményeseivel, a rendszerváltás legkegyetlenebb, legkártékonyabb és legaljasabb figuráival, akik nyomban kimondták rá a fatvát.

Ezt a fatvát mondták ki annak idején Pásztor Albertre is.

És ezt vonták most vissza.

Már most megérne egy egész kötetet annak dokumentálása, miképpen mentegetik azokat a mondatokat, amely mondatokért e sorok íróját továbbra is karanténban akarják tartani (már ha lenne még karantén, amelyben ezek tarthatnak bárkit is).

Egyszóval megkapó és mulatságos is lehetne ez az egész, mint Bolgár György felmentése Marx antiszemitizmusára: „Hát az más, Marx annak idején osztályharcos alapon támadta a zsidókat.” Tényleg… Hacsak úgy nem. Pásztor Albert felmentésének egyik csapásiránya pedig az manapság, hogy rend?rként mondta, amit mondott.

De ez az egész nem számít. Ami számít, hogy ugyan miféle ember, aki hozzá dörgöl?zik hóhéraihoz, azokhoz, akik a vérét akarták. Akik kicsinálták, meghurcolták, majd kényszerb?l visszakoztak – és most polgármesternek jelölik, és kikiáltják „tisztességes, baloldali demokratának”.

Most már nincs más hátra, mint hogy Pásztor Albert odaálljon Gyurcsány mellé, nyakában egy táblával, miszerint „én is cigány vagyok”.

Amúgy van erre a viselkedésre, erre a jellemre egy sok-sok évszázados magyar kifejezés. Azt mondja a magyar az elvtelen, sunyi, pitiáner haszonlesésre, odadörgöl?zésre, hazudozásra, hogy cigánykodás.

Helyben vagyunk. Már megint.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázatról tabumentesen
„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló